

Dia Mundial del Teatre

27 de març del 2008

Benvolguts amics: el prop passat dijous 27 de març, era el dia Mundial del Teatre, un dels molts dies estúpidament dedicats a això o allò, i dels que, en confiança i que aquesta qüestió quedi així entre nosaltres, no en faig massa o gens de cas. Però... com que en totes les coses sempre hi ha un punt dèbil que, per a un motiu o altre que et fa canviar d'opinió....

Mireu per on, aquest dia és una de les meves excepcions sobre el tema. Per tant en tal data procuro anar al teatre, i acabar d'enllestir algun escrit o comèdia. Els castellans diuen que *cada loco con su tema*, i, com que ja em coneixeu, no cal dir-ho que per mi aquest tema és el teatre, sigui o no sigui boig. Per tant en més d'una comèdia meva, després de la paraula màgica de "Teló, final de la comèdia" i acostuma a haver una anotació que diu, tal lloc i tal data, afegint el ja clàssic per a mi: Dia Mundial del Teatre.

Però aquest dijous, no tenia cap text a punt d'acabar per poder posar tot això. Ho he de reconèixer: m'estic tornant una mica gandul (com a mínim en aquest aspecte). Sí. Des de l'agost de l'any passat no he escrit cap text teatral important. Aclarim-ho: important pel meu punt de vista. Per cert, i també com cosa extraordinària, potser perquè érem aquests dia: un bon amic en va confirmar que el proper més d'octubre, m'estrenaran aquest drama. No dic el títol, perquè diuen que porta malastruga. No és que sigui supersticiós, però els teatreros tenim les nostres manies....

Bé, torno a agafar el fil de la conversa: com que el dijous no tenia una obra per acabar, la vaig pensar i escriure el mateix dia. Una mini-obreta, es clar. Només quatre pàgines. No es pot demanar massa, a més si tenim en compte l'activitat d'aquell dia. Es tracta de només un monòleg, que és el que us adjunto.

Però un monòleg especial. Pot ser interpretat per un home o per una dona. No, no és cap cas de travestisme. Simplement que, com que és tracta d'una carta, tant pot ser llegida per actor figurant que és qui la ha escrit, com per una actriu, fent el paper de la dona que la ha rebut. Cap misteri.

La que sí que pot ser una petita avantatge del text, és que com que darrerament he tornat a escriure contes.... sí, ja ho sé... us ho estic posant fàcil per a què hem digueu *cuentista*, doncs això que en comptes de llegir-ho en pla de teatre, és pot llegir con un simple relat, o conte, escrit en primera persona.

Res més. Amb tot afecte.

Nicasi Camps i Pinós